

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Valdemar Atterdag

Citation: Hauch, Carsten: "Poetiske Arbejder. - 1929", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder. - 1929*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 172. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch03val-shoot-idm140718939310304/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

Som Ild er at føle det glohede Vand,
Christ give, jeg var bleven paa Rygen i mit Land,
Jeg burde vendt tilbage, jeg gjorde det ei,
Derfor maa jeg nu vandre den kvalfulde Vei.

Men vidste Konning Volmer, hvad her jeg maa lide,
Han lod Jer dyrt betale min Angst og min Qvide.«
Gjenmæled den Terne ved Badstuens Dør:
»Det skulde Du have sagt ham en liden Kjende før.«

Det hjalp ei, at hun kæmped med de Terner i Løn,
Der hjalp ingen Taarer, der hjalp ingen Bøn,
De sagde: »Vi maae gjøre, hvad Dronningen bød.«
Saa sænkede den Lilievand i Bølgernes Skjød.

Fru Helvig sad i Borgen ved de Jomfruers Side,
Hun spurgte: »Hvi er Eders Kinder saa hvide?
Jeg veed ei, hvad der kommer og hvordan det vil
gaac,
Dog de, som er tilstede, dem kan vi stole paa.«

Saa bød hun en Sang dem i Hallen at qvæde,
Hun meente, hun hørte Tovelil i Badstuen græde,
Tilslidst der høertes Dødsdkrig, det i Borggaarden lød:
»Den favreste Jomfru i Danmark er død.«

Mæled da Fru Helvig, hun ned i Gaarden seer:
»Nu daarer Du vist aldrig de Ungersvende meer
Og kaster i Dandsen for dem Dit Tryllenet,
Jeg tænker, af at dandse jeg har nu gjort Dig træt.«